

В. К. Сєркова

Шкляр Борис Соломонович

ШКЛЯР Борис Соломонович (28. 12. 1895(09. 01. 1896), м. Борисов, нині Мінської обл. — 09. 11. 1961, Вінниця) — лікар-терапевт. Батько [М. Шкляра](#). Доктор медичних наук (1946), професор (1946). Закінчив Київську медичну академію (1921), де й працював 1922—25 (згодом медичний інститут). Був лікарем (1926—34 та 1942—43); завідувачем кафедр пропедевтики (1934—41), пропедевтики внутрішніх хвороб (1944—50), факультетської терапії (1950—61), заступником директора з наукової роботи (1945—46) Вінницького медичного інституту; завідувачем кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб Івановського медичного інституту (РФ, 1943—44). Наукові праці присвячені проблемам нефрології, механізмам розвитку гіпертонічної хвороби, патологіям органів дихання.

Основні праці

Диагностика внутренних болезней: Учеб. К., 1949; Диагностические ошибки при исследовании больных с недостаточностью кровообращения // Советская медицина. 1958. № 4; Клиника коллагенозов // Врачебное дело. 1959. № 6; Белковый спектр крови в клинике внутренних болезней. К., 1960; Клиническая оценка степени сужения митрального отверстия // Врачебное дело. 1960. № 2.

Рекомендована література

1. Профессор Б. С. Шкляр // Клиническая медицина. 1962. № 2;
2. Борис Соломонович Шкляр (1896—1961): 100-летию со дня рожд. посвящается. В., 1996.

Бібліографічний опис:

Шкляр Борис Соломонович / В. К. Серкова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889570>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).